

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Der er behov for nytænkning i dansk politik. Med den indledning går mangan en politiker fra Folketingets partier (med undtagelse af Fremskridtspartiet) på talerstolen og beretter om det dybt ulykkelige i vores store arbejdsløshed – og behovet for nytænkning. For Fremskridtspartiet er der ikke behov for nytænkning – den har vi for længst præsteret. Vi ved både, hvad der ikke skal gøres, og hvad der skal gøres for at få arbejdsløsheden ned.

Fremskridtspartiet har gennem et meget omfattende program af forslag siden 1973 givet forslag til samlede løsninger såvel som delløsninger på arbejdsløshedsproblemet. Det er ikke nogen let opgave, der ligger foran os. Først og fremmest skal et flertal af politikere se sig selv i spejlet og erkende, at den politik, der er blevet ført de seneste 30 år, har været forkert. Den enorme gæld og den tårnhøje arbejdsløshed er bl.a. en del af dokumentationen for påstanden. De skal med andre ord erkende, at den såkaldte velfærdsstat, som de så ihærdigt og med så megen smerte for befolkningen har opbygget, har fejlet og ikke været i stand til at indfri de mange løfter om velfærd og »gyldne tider for alle«.

De meget betydelige omvæltninger i Østeuropa og Sovjet har blandt mange andre resultater også fået flere og flere danskere til at stille spørgsmål ved det legitime i, at politikerne altid vælger løsninger, hvorved det offentlige (stat, amter og kommuner) tildeles mere magt. Det svarer til, at en patient, der er ved at dø af penicillinforgiftning, ordineres mere penicillin!

I politiske kredse er det langt sværere at få pustet fra Øst til at slå igennem. Dels skal man opgive årtiers dogmer, dels skal man frasige sig den magt, der følger i kølvandet på de tusinder af politiske indgreb og statskontrol. Det vil derfor sikkert komme til at tage mange år endnu, før revolutionen kommer til Danmark.

Efteråret 1991 er ikke nogen undtagelse, hvad bebudet nytænkning angår. Ser man på de forslag, som Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialdemo-

kratiet eller SF er fremkommet med, er der nok en gang en fællesnævner. Forslagene tager deres udgangspunkt i den fejlagtige opfattelse, at staten skal løse arbejdsløsheden.

Folketinget har skabt arbejdsløsheden gennem overdreven lovgivning, brandskatning og detailregulering. Arbejdsløsheden fjernes derfor ikke ved at fortsætte ad den vej. Staten skal »ruller tilbage« derved, at Folketinget ophæver de mange love og reguleringer, der er årsag til problemerne.

Dette beslutningsforslag er udtryk for to vigtige synspunkter:

- 1) Forslaget repræsenterer Fremskridtspartiets bud på, hvorledes det er muligt at skabe flere arbejdspladser ved nytænkning, vel at mærke nytænkning i forhold til den førte politik. Forslaget er delvis en sammenkædning af kendte Fremskridts-synspunkter fra en række delområder.
- 2) Forslaget er en samlet afvisning af de fremsatte ønsker om udvidet adgang til, at kommuner kan indgå i erhvervsrettede samarbejder og initiativer, og en afvisning af regeringens ønske om at fremme beskæftigelsen ved øgede offentlige investeringer.

Bemærkningerne til forslaget er således opbygget,

- at der først vil blive præsenteret en række problemområder og synspunkter, der er tæt relateret til beskæftigelsen og virksomhedernes overlevelses- og/eller udvidelsesmuligheder,
- at der dernæst vil ske en beskrivelse af selve erhvervszonebegrebet,
- at der sluttelig sker en kommentering af de enkelte punkter i forslaget.

Politisk-økonomiske problemstillinger

Hvem bager samfundskagen?

De egentlige produktionserhverv, landbrug, fiskeri og industri, har en stor opgave at løfte de kommende år. Det er produktionserhvervene, som bager den samfundskage, vi alle skærer af hver dag, den samfundskage, der også må afse ressourcer til betaling af den store gæld med renter og renters renter. Desvær-